

CARL PRISEN

MUSIKFORLÆGGERNES // ÆRESPRIS 2026

MEDINA

AF REGITZE SKIPPER BUNDGAARD

"Jeg kan tit tænke over, hvorfor jeg stadig har lyst til at optræde med så meget, der har tynget mit sind. Men det er for min kærlighed til musikken og de mennesker, der sætter pris på det, jeg gør."

Sådan ser Medina tilbage på årene som kunstner i dokumentarserien *Medina: Hele min historie* fra 2022. En karriere, som har budt på statuetter, hyldester og fans i hobetal, men hvor skyggerne gang på gang har forsøgt at bide sig fast i sjælen på et menneske, der sætter ord og toner til de følelser, vi alle mærker. Ikke som iscenesættelse. Men som en forlængelse af hendes eget følelsesliv.

Da hun i 2009 for alvor brød igennem med albummet *Velkommen til Medina*, var det ikke blot endnu en succesfuld dansk popudgivelse. Det var et gennembrud, der ændrede spillereglerne for, hvordan mainstream-pop på dansk kunne lyde, føles og se ud.

Singlen "Kun for mig" lagde sig øverst på hitlisterne og blev dér. Uger blev til måneder. Guldplader skiftede farve til platin, og den blev sunget i skolegårde, på natklubber, til studenterkørsler og på festivalpladser - i indland og udland.

Producerduoen Pitchshifters, der består af Mads Møller og Thor Nørgaard, husker tilbage til tiden omkring Medinas helt store gennembrud. En tid, der senere skulle stå tilbage som et definerende øjeblik for moderne dansk popmusik, fortæller de til undertegnede.

- Jeg kan huske, at vi stod til Danish Music Awards eller Dansk Grammy, som det hed dengang. Vi havde lavet "Ramt I Natten" med Lizzy og vundet Årets Hit, men der var "Kun for mig" lige kommet ud. Det var før, vi begyndte at arbejde med Medina, og jeg kan huske, at vi alle sammen havde det sådan: 'Okay, we're doomed', da vi hørte den. Det var så crazy.

Men for at forstå Medinas betydning for musiklivet må man spole tiden tilbage til midten af 00'erne, hvor hun lige var flyttet til København i slutningen af sine teenageår. Barndommen var tilbragt i trygge omgivelser nær Aarhus med to musikalske forældre og to søskende, hvor kreativitet blev tilskyndet. Nu skulle teltpløkkerne rykkes op, og hverdagen blev fyldt op med bar-vagter og nye venskaber i hovedstaden.

Debutalbummet *Tæt på* fra 2007 blev ikke det store kommercielle gennembrud. Men det blev begyndelsen på noget vigtigt: en kunstnerisk retning. Her fandt hun tonen mellem det skrøbelige og det storladne, mellem elektronisk produktion og melodisk nærvær - alt sammen i selskab med den anden producerduo Providers, bestående af Rasmus Stæbel og Jeppe Federspiel.

To år senere kom albummet, der for alvor satte aftryk, og hvor hele Danmark lærte at sige: Velkommen til Medina.

Albummet var mørkere, end hvad mainstream-pop dengang tillod. Teksterne kredsede om afhængighed, selvdestruktion, længsel og ensomhed. Musikken var elektronisk, men ikke kølig. Tværtimod. Den sitrede og var insisterende.

Providers og Medina skabte sange som "Ensom", "Velkommen til Medina" og "Vi to", der balancerede det sårbare og det stadionstore. Det var pop, der turde være melodramatisk, og det ramte en nerve. Da hun udgav den engelske version af "Kun for mig" med titlen "You and I", åbnede det internationale marked sig. Singlen opnåede airplay i USA og flere europæiske lande, hvor hun toppede superstjerner som Katy Perry og Kanye West.

Noget af det smukkeste

På det tidspunkt i 00'erne var dansk pop præget af bands og mandlige sangskrivere, og man skulle som kvindelig pop-artist yde en særlig indsats for at blive taget seriøst i kritikernes medielandskab. Den elektroniske klubbscene levede sit eget liv, ofte adskilt fra den brede radiopop, og flotte hitlisteplaceringer var ikke nødvendigvis lig med flotte anmeldelser.

- Det var bare noget helt andet dengang. Man havde hørt Robin, og der var nogle tendenser mod den lidt mere klubbede pop. Men der er et før og et efter Medina i mit hoved. I Danmark havde vi ikke på samme måde oplevet den der blanding før, husker Thor Nørgaard fra Pitchshifters.

Men nogle skal gå forrest, og man kan sige, at Medina dengang var forud for sin tid. Gennembruddet var med al sandsynlighed blevet modtaget anderledes med nutidens briller på, og manager Thomas Børresen, som har fulgt hende i mere end 20 år, kan i dag se tilbage på 00'ernes hårde dualiteter med et den-der-ler-sidst-ler-bedst-smil på læben.

- Det er meget sjovt at se tilbage på de anmeldelser, vi fik. Hun blev heglet ned som endnu en pop-sanger, der skrev banale tekster. Men det, vi glemmer, er, at der ligger noget smukt i banaliteten. Det er det, vi alle sammen lever i hver dag. Vores liv er en banalitet. Dengang blev hun ikke anerkendt som sangskriver, men ungdommen tog imod hende og embracede hende, fordi de kunne spejle sig i netop sangskrivning. Dét er jo noget af det smukkeste, fortæller han til undertegnede.

Medina skriver ikke om kærlighed som eventyr. Hun skriver om den som en palette af nuancer, skygger og farveblandinger. Som begær. Som noget, der kan opløse identitet og genopbygge den igen. Og igen.

For succes kan sjældent måles i en lige linje. Medina kick-sparkede døren ind med en insisterende stemme om at turde tage sin plads i en tid, hvor det ikke var givet, at alle delte samme mantra. Der har været kritik, kriser og kampe, som har kradset sig ind i følelsernes hulrum og efterladt et mærke, som kan være vanskelig at gnide af huden.

Hun er blevet analyseret ned til mindste detalje: hendes stemme, hendes udseende, hendes krop, hendes relationer og hendes følelsesudbrud. Men som fugl Fønix formår hun at rejse sig gang på gang.

- Hun er jo en ufattelig stærk person. Når hun går ind i et studie eller står på en scene, er hun på hjemmebane. Der ved hun præcis, hvad hun laver, og hvad hun vil, tilføjer Thomas Børresen.

Hjemmebanen

Medina har gennem hele sin karriere været dybt involveret i sangskrivningen. Hun er ikke blot stemmen foran mikrofonen, men medskaber, komponist, konceptudvikler og tekstforfatter. Hendes sange er struktureret med en intuitiv forståelse for poppens dramaturgi: versets opbygning, præ-omkvædets spænding, det forløsende hook.

Pitchshifters begyndte at arbejde med Medina omkring udgivelsen af "Jalousi" i 2014, og allerede dengang var det tydeligt, at der gemte sig et helt særligt naturtalent for stærke melodier og særlige ordkombinationer:

- Hun skrev "Jalousi" på en halv time. Hun har en vibe-idé og en stærk intuition, og så har hun hurtigt vers, bro og hook. Hun er helt klart en humor-skriver, men hun er ikke sådan en, som tænker meget over, om det er noget, folk kan forholde sig til, eller om det er i øjenhøjde med publikum. Sådan oplever jeg hende ikke. Til gengæld har hun sådan nogle 'medina-heder'. Nogle ord, hun pludselig finder på, som eksempelvis 'guldkonter' og sådan noget. Hun siger nogle ting, hvor man tænker: "Is that even a word?", men hvor det bare giver totalt god mening i hendes univers, griner Thor Nørgaard.

Men hendes sangskrivningsevner isolerer sig ikke kun til et håndværk. Det er erfaring. Teksterne kommer indefra, og det er noget, der ræsonnerer dybt hos hendes mange fans. Når hun synger om at give slip på relationer, fordi intet er godt nok, mærker man friktionen. Når hun synger om styrke, føles den tilkæmpet - ikke postuleret.

Her genkender hendes mangeårige manager Thomas Børresen også den stærke intuition og naturlige instinkt:

- Hun går ind i et rum og definerer, hvad hun føler i det øjeblik. Hun er et af de mindst kalkulerede mennesker, jeg kender, når det kommer til hendes kunst. Hun er enormt intuitiv og samtidig virkelig dygtig til at kanalisere følelser ud, som vi andre kan spejle os i.

Pigen indeni, der som otte-ni-årig gav den gas bag mikrofonen, trommerne eller bassen i Rocktøserne i Aarhus, ser frygten i øjnene og manifesterer på mange måder den direkte modsætning af, hvad mange forbinde med en af Danmarks største popstjerner: følsomhed.

- Hun bruger 100 procent sig selv i sine sangtekster. Og jeg tror også, det er derfor, folk føler sig forbundet med hende. Nogle artister skal nærmest bare åbne kæften og synges et eller andet for, at folk lytter. Hun kan gøre det med teksterne, men hun har det også i sin stemme og klang. Det er sjældent, at begge dele er der, men ved Medina, er man ikke i tvivl, tilføjer Mads Møller.

Større end musikken

Hvor 2011-albummet *For Altid* viste en kunstner i fuld kontrol over sit popformat, symboliserer senere udgivelser som *We Survive* (2016) og *Grim* (2018) nye retninger. Især *Grim* stod som et opgør med glansbilledet. Her var selvrefleksionen tydeligere. Sårbarheden var mindre poleret, mens hun turde sætte spørgsmålstegn ved sin egen fortælling.

Ifølge manager Thomas Børresen er der også sket en tydelig udvikling gennem årene:

- Hun har fået en helt anden ro og modenhed. Der er forskellige faser i Medinas liv
- fra den unge kunstner, der skulle starte sin karriere, til den periode, hvor populariteten eksploderede, og alt omkring hende voksede. De sidste år er hun landet et sted, hvor hun hviler meget mere i sig selv.

Gennem årene har Medina bevæget sig fra klubsce-ner til de største arenaer og storslåede koncertsale. Hendes koncerter har været kendetegnet ved en fysisk intensitet, hvor kropslige energiudladninger og stærke vokaler smelter sammen.

Hun har insistert på at levere shows, hvor publikum ikke blot er tilskuere, men deltagere i et kollektivt følelsesrum, og det er måske her, hendes største styrke ligger: evnen til at skabe fællesskab gennem det personlige. For når tusindvis synger med på "For altid", bliver den individuelle længsel til et fælles anliggende.

- Hun har skrevet en masse sange, som vi alle sammen, hvad enten vi vil det eller ej, har et forhold til. Folk kender dem og synger med på dem. Og hun har gjort det igen og igen gennem flere årtier. På den måde er hun et eller andet sted helt uomgængelig i dansk musik, siger Thomas Børresen.

Medina var med til at bane vejen for en ny generation af kvindelige danske popartister, komponister og sangskrivere, der gavmildt deler deres inderste billeder i kunsten og insisterer på følelsesmæssig tyngde i et kommercielt format.

Hun viste resten af Danmark, at man kunne kombinere elektronisk klubæstetik med dansksproget inderlighed, mens hun demonstrerede, at mainstream og autenticitet ikke nødvendigvis er modsætninger.

Mads Møller fra Pitchshifters ser tilbage på de mange års samarbejde med en ærefrygt, som rækker langt ud over streamingtal og priser:

- Jeg kan ikke udtrykke nok, hvor stor respekt jeg har for hende som sangskriver, men også som menneske. Gigantisk respekt. En af de allerbedste, vi nogensinde har arbejdet med. En, der bare har den. En, der slet ikke skal øve eller gøre sig umage, føles det som. Hun har betydet mega meget for dansk musik, og det er også derfor, at der ikke er kommet én, der har overtaget Medinas plads endnu. Altså, det siger jo bare alt... Det er jo ret vildt, at man efter så mange år ikke rigtig har følelsen af, at der er kommet den nye Medina.

Der er noget kompromisløst over hendes karrierevalg. Hvis man spørger hendes manager gennem mere end to årtier, er der især én egenskab, der går igen:

- Hun er et af de mest loyale mennesker, jeg kender. Hvis hun er på hold med dig, så er hun virkelig på hold med dig. Hun tager en kugle for dem, hun holder af. Samtidig er hun et af de mest følsomme mennesker, jeg kender - og også et af de stærkeste, fortæller Thomas Børresen.

Medina har sagt nej, når det var nødvendigt. Ja, når det føltes rigtigt. Hun har turdet være i tvivl offentligt. Turdet være sårbar i en branche, der ofte belønner kontrol. Og hun har insistere på at bevare ejerskabet over sit udtryk - også når det har kostet.

Musikforlæggernes Ærespris gives til en kunstner, hvis virke har haft varig betydning.

Medina har skrevet sange, der ikke blot toppede hitlisterne, men satte sig i kroppen. Sange, der blev soundtracket til forelskelser og brud. Til ungdom og overgang. Til nætter, hvor man følte for meget. Og morgener, hvor man skulle samle sig selv op igen.

Hun har gjort pop til et rum for radikal ærlighed, og hun har vist, at styrke ikke er fraværet af sårbarhed, men evnen til at stå ved den.

- For mig er hun et af de få danske ikoner.
Hun er større end sin musik, fordi folk tager stilling til Medina - også uden for sangene, tilføjer Thomas Børresen.

Fra den unge kvinde med store følelser og endnu større ambitioner til den etablerede sangskriver, der i dag står som en af de mest markante skikkelser i dansk pophistorie, har Medina bevaret sin kerne:

At skrive, når det brænder.
At synge, når det gør ondt.
At dele det, mange ellers ville gemme væk.

Derfor er hun en værdig modtager af Musikforlæggernes Ærespris 2026.

Sangene lever.

I radioen. På dansegulvet. I minderne.

Og i os.

